

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei.
Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marți și Vineră

Prețul inserțiunilor: un șir peti 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Jubilul licențului „Andrei Șaguna” din Brașov

(=) Școala noastră secundară confesională, liceul ortodox român „Andrei Șaguna” deschis în Brașovul dela mijlocul veacului trecut, își sărbătorește în Iunie 1925 jubileul de 75 de ani, scurși într-o binecuvântată și roditoare lucrare.

Foștii elevi ai liceului, ai școlii reale și ai școlii comerciale superioare din Brașov, aflători în viață, împreună cu foștii profesori ai acestor școli și cu prietenii lor, se vor întruni, la serbarea jubilară, earăș între zidurile venerabile și iubite ale institutului, ca să-și manifesteze sentimentele de adâncă pietate și recunoștință pentru cei ce au muncit și contribuit la întemeierea, la susținerea și la dezvoltarea acestor așezăminte de cultură națională, și să-și arate în același timp simțământul bucuriei și al mândriei pentru rezultatele bogate și strălucite, care au răsărit pe urma sămânței împrăștiate cu străduință, cu pricepere, cu jertfire de sine, vreme de șaptezecisicinci de ani, din partea unor bărbați de școală, cum erau — ca să pomenim numai pe câțiva dintre cei dispăruți — mult regretații directori Gavril Munteanu, Ion Meșota, Virgil Onițu, profesorii Ion I. Lăpedatu, David Almășanu, Ion Popea, Nic. Pop, Vas. Glodariu, Andrei Bărseanu, Alexandru Bogdan ș. a.

Din școlile brașovene, fala și mândria bisericii noastre, au ieșit numeroase persoane care s'au deosebit în ramurile vieții publice, naționale, politice, bisericești, școlare, economice, literare și științifice.

O listă grăitoare, a acestor foști elevi absolvenți dela Brașov, ni-a prezentat, în discursul său din ședința camerei dela 12 Mai 1925, deputatul Săliștei, pâr. Ion Lupăș, el însuși absolvent al liceului numit, ear astăzi profesor universitar, membru activ al Academiei Române și unul dintre valoroșii istorici ai neamului.

Sânt cuprinși în lista părintelui Ion Lupăș, între alți, următorii foști elevi ai liceului „Andrei Șaguna”: Titu Maiorescu și Al. Vaida-Voevod, foști prim-miniștri ai României, Ioan Bogdan istoricul, poetii Șt. Iosif și O. Goga; Dr. Ion Sârbu, Sextil Pușcariu, Iosif Popovici, Alexandru Hodoș (Ion Gorun), Silvestru Moldovan, O. Ghibu, Ion C. Panțu, Ion Socaciu, Nic. Teclu, Victor Stanciu, Ghiță Pop, Gh. Gârda, Axente Banciu, C. Lăcea, Sebastian Bornemisa ș. a.

Astfel, liceul brașovean a îndeplinit cea mai ideală lucrare, pregătind suflete sănătoase, cu înalte concepții despre datorințele omului în viața publică a unui neam. Cultura minții și a inimii, cu alese calități sufletești, constituie în toată vremea darul adus de liceul „Andrei Șaguna” celor ce s'au apropiat, în sinceritate și cu duh primitiv, de învățăturile răspândite din această școală a bisericii noastre ortodoxe din Ardeal.

În special, *religiositatea*, sentimentul care păstrează curată întreaga cugetare și

voință a creștinului, a fost luată în seamă ca un lucru nu de puțină însemnătate în propășirea școlii; — ear religiositatea, cu răvnă cultivată, s'a bucurat, în urmărire ei, totdeauna de binecuvântarea dumnezească ce ne-a însoțit eforturile cu bogată răsplătire, până în ziua de astăzi.

Statul român a făcut totul ce i-a stat în putință, pentru sprijinirea materială a școlilor brașovene încă de pe timpul, când dăinuia statul ungar, azi pe vecie dispărut.

Școlile noastre s'au întemeiat ca institute de cultură națională, de caracter confesional, prin străduințele unor oameni de inimă, cum au fost în deosebi neuitații arhierii: Ioan Popasu și Andrei Șaguna. Rolul lor, în întemeierea școlilor brașovene, este atât de însemnat, încât unul dintre biografi episcopului Popasu, fostul profesor Andrei Bărseanu, scrie într-una din publicațiile sale în următorul chip:

«Dacă un zugrăv ar voi să înfățișeze icoana ctitorilor acestor școli, așa cum sânt înfățișați ctitorii pe pereții mănăstirilor și bisericilor celor vechi, ar trebui să zugrăvească edificiul școlar în miniatură, *fiut de o parte de episcopul Ioan Popasu, de alta de mitropolitul Andrei Șaguna*, ear d'asupra lor să planeze geniul iubirii de neam și al iubirii de știință».

Ear în «legământul» dela 1851, lucrat de I. Popasu și G. Bariț, și încheiat între reprezentanții comunelor bisericești dela sf. Nicolae și de la Adormire din Cetate, ca pact fundamental al școlilor, se

FOIȘOARA

Cantata

la serbarea jubilară a gimnaziului român din Brașov din 1900

I

Cu inima ferbinte,
Copil, să ne adunăm
Ș'a moșilor morminte
Cu fiori să năunăm,

Căci ei ne ridicară
Acest mareș altar,
Știlnței închinându-l
Pe veci fără hotar!

II

Cufundat în întunecet greu gemea un vechi popor;
Jale grea era trecut-ă, viitoru l' negru nor.
Când, ah, când putea-va bletul să mai scape
[de-ai său chin?
Când luci-va cerul aspru pentru dânsul mai senin?

III

(O voce)

Cu armele știlnței
Înarmă mințea ta,
Ea singură, Române,
Din chin te va scăpa!

Tu gingașelor Muze
Înaltă sfânt altar
Și ele alunga vor
Din pept al tău amar!

IV

Cu braț vânjos veniți, copii,
Un templu să clădim
Și mândru când va străluci,
Știlnței să l' sfințim!

Aduceți stânci, aduceți var,
Zidirea s'o dădăm
Și Muzeilor mareș altar
Cu drag să ridicăm!

V

Iată templu se înalță falnic, mândru către nori;
Pe altar aduceți jertfe, puneți lanți, puneți fiori!
Via în sinu-l se aprinde al știlnței foc divin,
Raze mândre de lumină împrejur se varsă lân.

Românași din patru unghituri mulți la pragul
[lui soses,
Mințea lor și-o luminează, inimile-și încălzesc.
Iată vremea se stresă, crește-al anilor șirag;
Templul nostru stă puternic, Muzele l' privesc
[cu drag!

VI

Cerescale Părinte,
Genunchii noi plecăm
Ș'o rugă prea ferbinte
La tronul-ți îndreptăm.

Tu, Doamne, odihnește
Pe-al noștri buni strămoși,
În ceruri îi primește,
Rugam-ne ploși!

spune «sub blăstem și afurisenie», că: «Școala are să rămână în veci **național-confesională**, nefiindu-i niciodată iertat a îmbrăca alt caracter sau natură, de cât ce se cuprinde în numirea ei de sus»...

Statul român de astăzi, consecvent trecutului său, când ne-a ocrotit, nu poate lua alte măsuri, decât să asigure și mai departe, cu aceeași bunăvoință, situația materială a institutelor noastre dela Brașov, conform dreptului lor istoric, și păstrându-li-se caracterul dat de marii întemeietori, cari au fost: Șaguna și Popasu.

Așa să fie.

Investirea noilor Episcopi

Cu ceremonialul convenit s'a făcut în 20 l. c., la Sinaia, solemnitatea investirii noilor episcopi, a PP. SS. LL. **Dr. Grigore Comșa** al Aradului, și **Dr. Ioan Strola**, episcop militar de Alba-Iulia.

La solemnitate au participat I. P. S. Sa Patriarhul **Miron**, I. P. S. Sa Mitropolitul **Nicolae** al Ardealului, dl ministru **Al. Lăpedatu**, al cultelor, o delegație a diecezei aradane, mai mulți protoierei, preoți și alte persoane.

La ora 11 și jum. înalții prelați, împreună cu noi aleși, au fost conduși la castelul Peleş. Compania de onoare, cu muzică și drapel, din batalionul I de vânători, a dat onorurile.

Noii episcopi au fost primiți de M. Sa Regele, care li-a predat cărele și li-a urât fericită păstorie asupra credincioșilor. Prea Sfințiile Lor răspund că vor căuta în toată vremea să fie la înălțimea chemării ce li s'a încredințat.

La ora 1, după investire, cortelul s'a înapoiat la sf. mănăstire, unde s'a ținut un serviciu divin.

După aceasta înalții prelați și noii episcopi s'au întors la castelul Peleş, unde Suveranul i-a reținut la dejun.

Sanator. Ministerul cultelor înființează în anul acesta, un sanator pentru elevii debili ai seminariilor.

Noul Episcop militar în Sibiu

După aprobarea mai înaltă, sfîntirea și investitura noului Episcop militar în persoana P. S. Sale **Dr. Ioan Strola** — a urmat în ziua de 22 l. c. în Sibiu o spontană, dar sinceră manifestare de stimă, de apreciere, de condescendență din partea cetățenilor români ai acestui oraș, față de noul Episcop.

Sosind în noua demnitate în orașul nostru, unde 15 ani a purtat slujba de paroh și protopop, apoi asesor consistorial, — prieteni și stimatori ai noului Episcop au eșit întru întîmpinare la gară.

La ora 422, cu trenul dela Alba-Iulia, o seamă de intelectuali, preoți, corul școlii normale etc. primesc pe noul Episcop și prin rostul protopopului-Colonel Serafin se tîlmăcesc sentimentele de stimă și venerațiune a cetățenilor sibieni față de noul șef duhovnicesc al armatei.

În sunetul clopotelor se îndreaptă toți spre catedrală, unde P. S. Sa este întîmpinat de membrii consistoriului și de protopopii: E. Cioran și I. Dăncilă îmbrăcați în ornate cari primesc cu evanghelia și crucea pe noul episcop. P. O. D. Dr. Gheorghe Proca în scurte cuvinte salută în numele consistoriului pe tovarășul de muncă de ieri.

Se oficiază un Te Deum ca mulțumită și slavă lui Dumnezeu, luând parte cei mai de aproape stimatori ai noului episcop.

Seara în hotelul Boulevard aceiași dau un banchet în onoarea P. S. Sale, cu care prilej rostesc vorbiri, tîlmăcind sentimente de iubire și venerațiune: P. O. D. Dr. G. Proca, Serafin, Dăncilă și vechii prieteni Dr. O. Russu și Dr. N. Comșa. Se scoate la iveală faptul că P. S. Sa este al 4-lea membru din Consistorul arhidiecezan, cari în ultimul timp s'au învrednicit de cea mai înaltă treaptă ierarhică, apoi rolul important ce-l așteaptă în noua misiune, unde se făurează sufletul ostașului român, care va fi arma de biruință în viitor, față de arma făurită de mîna omenească. Răspunde P. S. Sa fixînd în câteva cuvinte programul de muncă din trecut și dîndu-i seama de munca ce-l așteaptă în noua demnitate în viitor.

Introducerea P. S. S. Episcopului Grigore. Ziua când P. S. Sa părintele Episcop Grigore va fi introdus și va urca tronul episcopiei Aradului este fixată pentru Duminică în 12 Iulie 1925. Introducerea P. S. Sale se va face în cadrul unei serbări mărețe de P. S. Sa Episcopul **Iosif** al Caransebeșului, ca reprezentant al Mitropolitului **Nicolae**. La festivitate va participa reprezentantul guvernului, autoritățile civile, militare și delegați din toată dieceza Aradului.

Pelerinajul la Ierusalim, la locurile sfinte

— Comunicat —

Cu bucurie aducem la cunoștința tuturor, că în toamna anului acestuia, prin 15—20 Septembrie vom organiza sub conducerea I. P. S. Sale arhiepiscopul și mitropolitul nostru **Dr. Nicolae Bălan** un **pelerinaj la Ierusalim**, la locurile sfinte, unde a trăit și învățat. Măntuitorul și a murit pentru mîntuirea noastră, spre a ne pleca genunchii și a ne închina și ruga la Mormântul Domnului, spre a ne putea apropia mai ușor de Isus Hristos și a renăște la o nouă viață în El, ca să umblăm pe urmele Lui și ca să ne întorcem apoi înapoi și renăscuți sufletește.

Călătoria se va face dela Constanța la Iaffa, portul Ierusalimului, cu vaporul «Împăratul Traian» al serviciului maritim român pe lângă următoarele prețuri: 70 locuri cl. I cu 15 mii și 40 locuri cl. II cu 10 mii cu mîncarea pe vapor și 120 locuri cl. III cu 3000 Lei fără mîncare, dus și întors. Călătoria dela Constanța la Iaffa și înapoi va dura 10 zile, cu o oprire de 2 zile în Constantinopol, iară vizitarea locurilor sfinte va ține vre-o 5—7 zile. La această sumă se vor adăuga cheltuielile de întreținere în Palestina, cât va dura vizitarea locurilor sfinte. Privitor la aceste cheltuieli am cerut informațiuni dela locurile competente și îndată ce vom primi răspunsul, îl vom comunica celor interesați, ca fiecare să se poată pregăti cu sumele necesare. Pentru călătoria pe C. F. R.

*Ear templul nostru ține l
Cu dreapta ta înclin,
De viscole și rele
Să fie neatinți*

*De bine fă-l să fie
Un nesecat izvor,
În veci să lumineze
Al nostru scump popor.*

*Ascultă ruga noastră,
Paterne Dumnezeu,
Că 'n veci noi lăuda-vom
Prea sfînt numele Tău!*

A. Băseanu.

Sextil Pușcariu: Literatura română. O carte scrisă de dl Sextil Pușcariu, fie cât de restrînsă ca volum, este salutăată cu bucurie și interes în piața cărții românești. Volumul apărut în Biblioteca Semănătorului, Nr. 70, e o privire scurtă asupra literaturii noastre, o rețipărire din italie-nește după revista «l'Europ Orientale» din 1923, când autorul voia să informeze străinătatea și a trebuit, deci, să se mărginească a atinge, — cum însuși spune, — per summos apices. Scrierea e limpede și se citește cu viu interes. Prețul e 5 lei. Se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad și dela alte librării.

Câteva tablouri de femei biblice

(Urmare)

Adulterul și divorțul

Necredința conjugală este o plagă a vieții sociale și în vremile noastre.) Moravurile ușoare, lipsa de scrupul în raporturile dintre soți și laxismul unei vieți libere, lipsite de conștiința răspunderii morale, și-au făcut drum în atmosfera căminului familiar, zguduind temelii căsnicilor, dărîmînd familii și împingînd cu ușurință pe soți spre divorțul, ce ia proporții tot mai îngrijitoare.

Desfacerea căsătoriei este gîndul ce se ivește în mintea soților, la cele dintîi conflicte mai serioase, pe cari le întîmpină. Cu o ușurătate, uneori așa de condamnată, se încheie căsătoriile albe. Fetele, când li-se pare că viața, pe care o pot avea în casa părintească, nu le mai satisface, când socotesc sosită vremea, ca să obțină un alt patron, un ocrotitor nou al orgoliului lor, al cărui nume să-l împrumute și de a cărui situație socială să se bucure, se aruncă în brațele celui dintîi, venit, dela care nădăduesc menajarea susceptibilităților și velleităților lor. Iar tinerii nu caută suferite, ci bani și legături sociale, cu gîndul la un trai tîhnit și

fără prea mare încordare, dacă nu pun nădejde și într-o săltare, spre o slujbă, pe care altfel n'ar putea-o dobîndi. — Îndemnuri trecătoare, cari dau repede la desiluzii.

Nepotrivirea de caractere, absența legămîntului tainic, care topește într'una două inimi, ce se alipesc prin dragoste nefățărită, greutățile inevitabile în lupta vieții și lipsa de înțelegere a rostului vieții în căsnicie, dau proporții întărilor nemulțumiri și soții, desiluzionați în așteptările lor neîmplinite, apucă pe cărări greșite, își caută recompensă în altă parte și primejdia îndepărtării sufletelor de către olaltă li pîndește de aproape, li înstreinează tot mai mult, până ce ruptură se declară ireparabilă.

Căsătoria după dreptul român se definește ca «o legătură dintre un bărbat și o femeie, o unire pentru toată viața, o participare reciprocă la dreptul divin și uman». Definiția aceasta juridică despre căsătorie, la Romani, n'a înălțurat-o nici de biserica creștină, pentru că ea exprimă deplin ideea de căsătorie, cu latura ei *fizică*, (legătura conjugală), *etică*, (unirea deplină și inviolabilă pentru toată viața) și *religioasă-juridică*, (credința și dreptul). Măntuitorul a consfințit legătura dintre bărbat și femeie spunînd: «Din începutul zidirei, bărbat și femeie i-a făcut pe ei Dumnezeu, pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor

*) Vezi Tolstoi: *Diavolul*, roman.

până la Constanța vom cere reducere de 75%, ceea ce credem că se va acorda.

La acest pelerinaj se admit intelectuali și popor, bărbați și femei, în număr limitat mai sus. Cei ce doresc a lua parte la acest pelerinaj sunt rugați a se anunța cât mai urgent la părintele *Virgil Nistor, secretar consistorial în Sibiu*, de unde se vor da la cerere orice informațiuni.

Fiind numărul locurilor foarte redus, este de dori ca anunțările să se facă cât mai curând, căci *admiterea se va face în ordinea anunțării*.

Intrucât vor permite împrejurările, se va face dela Iaffa o călătorie și până la Cairo și Alexandria, în Egipt.

Sibiu, 18 Iunie 1925.

Consistorul arhiepiscopal.

Cuvântarea

directorului Dr. Vasile Stan, la încheierea anului școlar la Școala normală „Andrei Șaguna“

Domnule Delegat consistorial! Dilor profesori! Onorat public! Iubiți elevi!

Încheierea unui an școlar este totdeauna un prilej de mare bucurie. Se bucură înainte de toate elevii, pentru că văd munca lor de un an încoronată cu laurii izbânzii. Se bucură părinții de secerișul rodnic al copiilor și în sufletul lor cresc nădejdele de viitor ce-au încolțit, când l-au dat la școală. Se veselesc profesorii, pentru că din bogățiile spirituale ce nu se istscvesc ale sufletului lor, au mai înzestrat o generație de copii al neamului cu merindea cea mai aleasă a vieții, cu idealul adevărat, care va ținea aprins în inima lor: dragostea de neam și de legea lui străbună, setea de frumos, bine și adevăr, dorul de emancipare culturală și morală, și cu aceste năzuințe de a jertfi neconștient, zi cu zi, părticică după părticică ființa lor pământească pentru triumful acestor prețioase bucurii sufletești.

Dar în aceste clipe de sărbătoare salită de bucurie și sufletul neamului nostru, pentru că în izbânzile aceste mărunte, dar multe, ale elevilor dela toate școlile țării, întrezărește mersul său triumfal spre desăvârșire, contribuția sa glorioasă la ridicarea omului și apropierea lui de dumnezeire!

De aceea elevi, părinți, profesori, fiți mândri de munca, de silințele, de jertfele ce ați adus un an întreg, pentru că să pregătiți praznicul bu-

curiiilor sufletești de astăzi! Priviți în aceste bucurii recompensa adevărată și trăinică a străduințelor voastre, dar în același timp și garanția, că sămânța ideilor generoase, sămânțate în această școală, a căzut în pământ, din unde va rodi înmii, și că lumina ce s'a revărsat în suflete între acești păreți, sfințiți de muncă devotată și de năzuințe nobile, va crește și se va revărsa în valuri peste pământul românesc, gonind duhurile întunecate și prăgătind în conștiințele luminate de ea sălaş veșnic duhului sfânt, curățitor de spurcăciuni, dător de viață și mântuitor.

Dar astăzi avem cu toții motiv special să ne bucurăm mai mult ca altădată. Această școală, cu o existență de 139 ani, tocmai în acest an școlar, care este și de tranziție la un nou tip de școală normală cu 7 clase, a ajuns pe o culme neatinșă încă, de unde poate privi îndrăgănt cu mândrie la drumul de lumină, ce-l poate urmări până la depărtări uitate în trecutul neamului nostru din Ardeal.

Prezum evenimentul, când omul a pus în tăiașor piciorul pe Mont-Blanc, uriașul Alpilor, a fost săibătorit în întreaga lume ca un triumf omenesce ce trezește mândrie în suflete și credință în realizarea idealurilor crezute de neatinș, tot așa astăzi biserica noastră ortodoxă din arhiepiscopia Sibiului și Albei-Iuliei, simțeste puternic această mândrie, când școala ei normală seceră un remarcabil succes, cucerind punctul cel mai înalt în sușul ei progresiv spre înălțimea ameliore a idealului.

E justificată și bucuria și mândria, pentru că progresul acestui an școlar este cel mai bun din câte s'au putut obține până astăzi în trecutul acestei școli, și socotesc — fără a exagera — că rezultatul nostru din acest an constituie peste tot un record în învățământul normal.

Știu că e greu să exprim în cifre valorile sufletești, dar fiindcă mintea omenească n'a putut încă născoci alt mijloc de a determina progresul decât numărul statistic, vouă prezenta și eu un tablou statistic asupra anului școlar ce-l încheiem, din care vă veți convinge, că afirmația mea anticipată nu este o laudă goală.

Într-adevăr, din numărul total al elevilor clasificați (271) au fost promovați 97%, au rămas corigenți 3%, și nici unul repetent. Au fost promovați cu nota generală: *eminent* 4 elevi (1,5%); *cu foarte bine* 37 elevi (14%); *cu bine* 132 elevi (50,5%); și *cu îndestulător* 89 elevi (34%).

Pe lângă acest succes, școala mai are norocul, ca tocmai în acest an de tranziție, să dea neamului românesc dintr'odată 65 de luminători bari, cari ca mâne vor porni în toate părțile patriei noastre, ducând lumină pentru generațiile viitoare.

Cu acest rezultat totți avem dreptul să fim pe deplin satisfăcuți.

Onorat public! Am ținut ca sărbătoarea de

astăzi să o marcăm și printr'un alt act însemnat în viața școlară: prin *sfințirea steagului școlii*.

Iubiți elevi! Înaintași voștri au dorit cu foc totdeauna să-și aibă steagul, să-și aibă simbolul căruia să se închine. Dar crescând ei în această școală în vremuri grele și sub asuprile străine, nu și puteau crea un simbol care să exprime cu adevărat credințele și aspirațiile lor. De aceea, decât să poarte un simbol care ar fi amestecat credințe și aspirații străine în credințele și aspirațiile lor naționale, mai bine au renunțat la un atare semn văzut, făcând credințelor și nădejdelor lor de dascăli români un simbol ascuns în sufletele lor, care putea rămâne curat, neprofanat de dușmanii noștri seculari. Dorința lor scumpă au lăsat-o moștenire urmașilor mai norocoși.

Și iată, vouă, iubiți elevi, vă revine meritul de a le fi realizat dorul! Voi, toți elevii de astăzi, prin contribuții modeste din puținel vostru și al părinților, ați adunat obolul pentru material; iar voi, elevele, prin hărnicia și măiestria mâinilor voastre, ați făcut din materia brută o lucrare de artă, care vorbește și va vorbi sufletului elevilor acestei școli, despre idealul național și creștinesc al dascălului român.

Pe steagul vostru, sfințit astăzi în praznicul Pogorării Duhului sfânt de către înaltpreasfințitul nostru arhiepiscop și mitropolit *Nicolae*, voi ați pus *crucea*, care simbolizează triumful credinței, ați brodat *emblema* patronului școlii, a marelui arhiepiscop și mitropolit Andrei Șaguna, care simbolizează puterea spirituală, biruitoră și mântuitoare a bisericii române ortodoxe; ați brodat *emblema* statului român, care simbolizează puterea împreună și izbânditoare a neamului românesc.

Duhul lui Dumnezeu, care în această sfințită zi s'a pogorât asupra apostolilor Mântuitorului, dându-le puterea jertfirii de sine și a biruinții, să se pogoare și asupra voastră și asupra tuturor urmașilor voștri cari se vor adumbri sub acest steag și să vă înălțarească în suflet ideile simbolizate prin el: credința creștină, dragostea neamului și a legii sale creștine, făcându-le rodnicie prin voi, apostolii slovei, pe pământul românesc!

Cu această dorință sinceră, exprimând recunoștință simțită I. P. S. S. Dului arhiepiscop și mitropolit *Nicolae* pentru purtarea de grijă părintească prin care ocrotește această școală, și dului Ministerului al Instrucțiunii pentru ajutoarele materiale prin care o sprijinește, precum și dilor profesori pentru munca prin care v'au înfrumusețat sufletele, încheiul anului școlar 1924/25.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

fi amândoi un trup; pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul s'u nu despartă». (Matei 19, 4-6.)

Pe temeiul acestei enunțări principale a dumnezeescului învățător, biserica creștină, prin rostul marelui Apostol Pavel (Efeseni 5, 32) a ridicat căsătoria la rangul de taină, după asemănarea legăturii mistice dintre Hristos și biserica Sa. Indemnului personal, la bărbatului și al femeii, — în starea lor vrednică de căsătorie și purcedând la libera lor voință, — biserica li transmite pecetea sfințeniei de Taină. După mărturisirea solemnă a micilor, că vor păstra credința unui altuia, cinsti și iubire conjugală până la sfârșitul vieții, biserica, cu binecuvântarea sa după un anumit ritual, înveșmăntează unirea în căsnicie cu aureola creștină. Rezultă deci, cu deplină claritate, din învățătura Mântuitorului, din practica religioasă a bisericii ca și din codificarea dreptului civil indisolubilitatea căsătoriei.

Și totuși, menajând slăbănoșia firei omenești, speculația filosofică și interpretările juriștilor au inventat o mulțime de motive, pentru justificarea desfacerii unei căsătorii, sub cuvânt că ea trebuie să dăinuiească, numai dacă corespunde principiului fizic, etic și religios-juridic, cuprins în dreptul roman. Interpretările omenești au izbutit să se strecoare și în concepția juridică a bisericii despre căsătorie, dând justificare unor motive de divorț.

Adevărat, că prin legiuirile bisericești s'a pus stăvilă ușurinței cu care se desfaceau căsătoriile după bunul plac și s'a înălțat îndeosebi divorțul din consimțire reciprocă între soți, prevăzută în dreptul roman, și legiferat de Moisi în legea veche, înzestrând pe bărbat cu dreptul de a da femeii carte de despărțire, dacă a aflat întru ea lucru urât, și să o sloboadă pe ea din casa sa (A doua Lege 24, 1). Dar nici în biserica lui Hristos nu s'a putut menține în toată deplinătatea sa principiul indisolubilității căsătoriei.

Biserica creștină a recunoscut desfacerea faptică a căsătoriei numai prin moartea fizică sau morală a unuia dintre soți. În interpretarea circumstanțelor de moarte morală și biserica a acceptat motive de divorț, pentru aceeași stare de «învărtășirea inimilor» pentru care și Mântuitorul justifică legiuirea lui Moisi, de a putea da carte de despărțire femeii.*

*) Motive canonice acceptate de biserică pentru divorț: adulterul, căderea unui soț dela creștinism, ținerea în brațe a propriului copil la bot, primirea demnității de episcop, intrarea în monahism a unui soț; motive stabilite de legislația civilă și recunoscute de biserică: înalta trădare, dispariția unui soț; lipsa de îndeplinire a datoriei conjugale; și, în sfârșit, motive hotărâte de legislațiunea civilă; cari au pătruns tot mai mult și în legislațiunea bisericească, fără să câștige o recunoaștere generală: nebunia, lepra, condamnarea la închisoare pe mai mulți ani, și antipatia nebruită, — care imbie teren vast de interpretare laxă.

Evanghelia însă (Matei 5, 32) nu recunoaște decât o singură cauză de moarte morală: a adulterului, care violează credința conjugală dintre soți, zdruncină baza morală a căsătoriei, o face astfel imposibilă și deci o desființează, prin faptul însuși, care înălțărea temeiul moral, fără de care nu poate dura nici o instituție religioasă. Și din acest motiv, între anumite împrejurări desfacerea căsniciei este chiar obligatorie (Canonul 8 al sinodului din Neocezarea).

Altfel, în raport cu lumea externă, viața soților în căsnicie e chestiune curat personală a lor, cu tot farmecul și cu toate neajunsurile ei. Se întemeiază prin indemnul inimilor și prin libera voință a celor ce se hotărăsc să viețuiască împreună. Și tot așa, nimeni nu are cădere de amestec, în caz de poticnire. Întâmplarea cu femeia adulteră este o orientare clară. Farișei, părașii ei, au trebuit să plece rușinați de pe arena de judecată, iar Mântuitorul însuși a slobozit-o în pace.

Tu, cetătoare creștină, ce faci când faima rea răzbate până la urechea ta, despre o femeie, care și-a putut uita de sine? Te pui tu împotriva defaimatorilor, ori iei poziție alături de ei? Cauți cu bunățate și îngăduință să acoperi răul față de oameni, să domolești cu sfat prietenesc pornirile pătimase și să netezești învâlbirea dintre soți; ori cu limbușia ta adaugi, la faima

Conferința universală a „Creștinismului practic”

În ziua de 19 August 1925 se va deschide la Stockholm conferința universală a creștinismului practic.

Conferința vrea să contribuie la apropierea bisericilor. Scopul ei este «să caute aplicarea cugetării și spiritului lui Hristos la rezolvarea marilor chestiuni sociale, industriale și internaționale».

Conform deciziunilor luate de comitetul executiv, programul conferinței cuprinde următoarele puncte:

1. Dumnezeu, umanitatea și îndatoririle Bisericii.
 2. Biserica și problemele economice.
 3. Biserica și problemele sociale.
 4. Biserica și raporturile internaționale.
 5. Biserica și educarea creștină.
 6. Metodele de cooperare ale Bisericilor.
- Vor lua parte la conferință 5—600 delegați. România va fi reprezentată prin delegați ai ministerului cultelor, ai Sf. Sinod și ai Bisericilor.

Din cele trecute vremi

De Pr. I. G. Lădu.

Scoaterea la lumină din partea p. Matei Voileanu a unor vechi hârtii din arhiva mitropoliei, mă îndeamnă a publica câteva din diversele circulare găsite în «Protocolul pentru îndătețele porânci împărătești și gubernalești date nouă prin Domnul Episcop neunit al marelui Prîpșat Ardealul Gherasim Adamovici, Anul 1795 April 1-ea», protocol gros, legat cu frumoasă scrisoare cirilică, aflat în arhiva parohiei Prejmer, care cuprinde «porânci împărătești», circuli ale guvernului ardelean, ale «consistoriului neunit» și ale protopopilor sau magistratului din Brașov, dela 1785—1818, continuând și în alte volume.

Partea cea mai mare din ele sânt cuprinse în volumul II al colecției: «Documente privitoare la trecutul Românilor din Schei», tipărită de Dr. St. Stînghe.

Dau aci câteva circulare, care nu sânt cuprinse în această colecție.

I. Cinstiților preoți, mie iubitorilor, —

După primirea mistovului Intimat Gubernialesc dela 26 Noemvrie a. c. numărul 6505 Măria Sa Domnul Preașfințitul Episcopul nostru cu țere supț num. 471 la 3 Dechemvrie a. c. porâncește ca pentru că în anul acesta neau pēzit Dumnezeu țara noastră Ardealul de grabnică moarte a ciumii, la toate bisericile cu tot norodul slavoslovii lui Dumnezeu să aducem și

toate făcutele rândueli de ciumă să le păzim țere, nefind această boală de tot vindecată în vecinele noastre țări. Spre acest sfârșit dară vă să porâncește, ca la o zi ce fieștecare prot la biserica sa o va numi, ca tot norodul această mulțămăită către Atotputernicul Dumnezeu cu lacrimi să săvârșim. Mai încolo având frăția voastră fieștecare datorie pe parohienii săi săi învățați și de multe ori cu toată paza, grija și luarea aminte rânduelee despre paza ciumii făcute să le pēzească. Nimenea să nu treacă, ci fiind în țară străină să vie să plinească lăzăretul și măcar și în țară streină fiind, la locuri pri mejdouase să nu meargă, nici la locuri molipsite haine sau altă să nu cumpere, și de ar și aduce cinevaș marfă peste plai, să nu îndrăznească a o trimite pe furș, ca nu cumva cinevaș pe furș molipsit eșind la noi să se încingă dintr-o năpraznică moarte ciuma. Ci precum să porâncește așa tot norodul, stăpâni și slugile, bărbații și moerile tot să fie cu pază și cu frică, că paza bună păzește primejdia rea. Nădăduind că întru sunetul aceștii folositoare rândueli fără uitare, des și cu luarea aminte pe parohienii frăților voastre li veți povătuți și li veți învăța ca ei nici cum întralt chip, ci așa să urmeze de unde prin paza cea bună va urma sănătate, odihnă la casele sale, puțință la iconomia sa, sfârșit prin vieții sale. Lară frăților voastre întâi tatăl ceresc pentru nelenevirea și păstoria cea bună a norodului va urma dela Dumnezeu, lară aicia dela m(ima)rii noștri laude și cinstie veți căpăta Pe lângă care sânt

Al Frăților voastre

de binevoitor

Georghe Haines

administrat. protopop. Brașov.

Brașov 795, 25 Dechemvrie.

II. Preoților neuniți(i) din protopopiatul Brașovului.

Înțelegând Consistoriul că sar fi sămănat oare care vorbe în părțile acelea ca cum Frăția sa Chir Georghe Haines fiind (dela) slujba A. d. (administrator) ar lipsi, de trebuință a găsit către Cucerniciele voastre să vă înștiințeze: Acest fel de vorbe și sunete sânt neadevurate, porâncinduvă mai încolo precum până acum, așa și de acum înainte ci (cinstie) și ascultare ca unui A. d. (administrator) a protopopiatului săi dăm. Altmintrele tâmplându-se ceva zăcneală în săvârșirea treburilor de obște, pricinuitul la grea dare de seamă se va trage.

Sib'u 22 Dechemvrie 796.

Al cucernicilor voastre

de binevoitori

Consistoriul neunit

Ioan Popovici, vicarius clerului neunit.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, însoțit de asesorii consistoriali, va pleca Sâmbătă în 27 Iunie a. c. cu trenul de dimineața la Brașov spre a prezida sărbările jubileare ale Liceului nostru «Andrei Șaguna» de acolo.

† Anghel Saligny mare om de știință, fost președinte al Academiei Române, distins inginer, care a construit monumentale clădiri, ca b. o. podul de peste Dunăre admirat de toți tehnicienii străini, a răpus în București și a fost înmormântat V. neri d. a. la ora 3. După serviciul religios, au rostit cuvântări d. n. I. I. C. Brătianu, prim ministru, general Ar. Văitoianu, ministrul lucrărilor publice, profesorul Țițeica din partea Academiei Române, O. Chiriacescu dela Banca națională, și inginerul N. Ștefănescu în numele corpului tehnic român.

Membre de onoare. Dsoara Elena Văcărescu, distinsă scriitoare, care în străinătate aduce prețioase servicii țării noastre, a fost aleasă în ședința plenară din 11 I. c., membră onorifică a Academiei Române. În aceeași ședință s'a ales membră de onoare și conesa de Noailles, născută Brancoveanu, considerată ca una dintre scriitoarele mari ale Franței.

Procesul asasinilor lui Ciordaș și Bolcaș. La tribunalul din Oradea-Mare s'a început în 29 Mai a. c. desbaterile în procesul asasinării avocaților Dr. Ion Ciordaș și Dr. Nic. Bolcaș, schinuiți și îngropați de vii în noaptea de 3 spre 4 April 1919, în preziva intrării trupelor române în partea aceea a B. horului. Acuzați au fost mai mulți săcuți și evrei, între cari unii au fugit cu trupele roșii în Ungaria. S'au ascultat aproape 200 de martori. Procesul s'a terminat în 20 I. c. Dintre asinii bolșevici au fost osândiți: locotenentul *Magos József* la 9 ani muncă silnică; *Erle Sachs* la 1 an și 6 luni reclusiune și 5 ani pierdere drepturilor civile. Ceilalți acuzați au fost achitați.

Asupra pedepsei s'a făcut apel atât din partea procurorului, cât și a apărătorilor.

Internatul ortodox din Beiuș. Pentru anul școlar 1925/26 se primesc în internatul ortodox român din Beiuș 56 elevi pe lângă taxa anuală de 4400 Lei, 2¹/₂ m/m grâu tréat, 30 kg. fasole albă aleasă, una m/m cartofi de prima calitate, 8 kg. unsore de porc, 50 kg. cucuruz uscat și sfărâmat, un kg. săpun de haine și 50 bucăți ouă, de fiecare elev, solvite în rate trîlunare, anticipative. Aceasta taxă, în caz de scumpirea trîului, se va ridica, în cursul anului școlar. Cerele de primire în internat, se vor înainta direcțiunii internatului până la 15 Iulie a. c. timbrate.

pusă în circulație, nuanțe noi, cu note de senzație, menite să sporească cazul de scandal? Peatra pe care o ai la îndemână, o pui sub limbă, ca să împiedece graiul defaimator, ori o ridici cu mâna, gata de a arunca asupra vinovatei? Învăță dela Hristos valoarea morală a tăcerii și a cumpânirii, ca nu cumva, urmând atitudinea faiseilor și cărturarilor să ieși rușinat de aceeași vinovăție ale tale, cari dacă nu sunt descoperite de oameni, sunt pe deplin cunoscute înaintea lui Dumnezeu.

Și tu, bărbat al unei femei care, într'un moment de slăbiciune, și-a putut uita de sine și de datorile ei conjugale și a cedat amăgiriilor unui ispititor, tot atât de vinovat ca și ea, dacă chiar n'ai mai putut suporta chinul unei vieți de căsnicie batjocorită, și ai consimțit la desfacerea ei, — ai tu acea țărîe morală de a te ridica, la nevoie, să o aperi și să acoperi pe fosta ta soție? Impotriva osândei opiniei publice. Prin atitudinea ta, față de ea, încerci și tu să o salvezi, cum ț-a dat pildă Hristos, ca să-i dai puțință de a trăi? Poate, reculegându-se, să-și găsească un rost în viață, mai fericit chiar de cum ai fost tu în stare să-i îmblui!

Salomea

Cuvine se se consacram câteva considerații fugare și în fața *figurei de dansatoare a Salomei*

mei (Mareu 6, 22). Va fi fost desigur o dansatoare rutinată și va fi executat cu succes de artă mișcările ritmice ale densului ei. A plăcut doară așa de mult lui Irod și celorlalte ședeau cu dansul, încât a stors, sub jurământ, promisiunea unui dar, până la jumătate din împărăția Lui.

Dansul nu poate fi osândit cu totul nici sub raportul ideii religioase. El a fost practicat în legea veche, ca expresiune a bucuriei deosebite, chiar în legătură cu cultul religios: David împăratul a jucat în fața chivotului sfânt (II-a împărărie 6, 16) și tot așa și fecioarele dansau la marile sărbători (Psalm 67, 26 și Eșire 15, 20).

Intemeiați pe cunoștința că, viața socială, de multă vreme, a consacrat jocul, ca cel mai obicinuit mijloc de distracție, pentru tineret în deosebi, nu ne vom ridica împotriva lui, pentru a fi izgonit cu totul din viața socială. Jocurile naționale sunt chiar un mijloc de afirmare a caracterului unui popor, un mijloc de educație în spiritul genuin al neamului.

Dar nu putem trece sub tăcere modernismul, exagerat ce s'a introdus și la noi, în petrecerile cu joc. Salele de dans, și în trecut, au fost piețe de etalare a vanității, prin îmbrăcăminte și podoabe. Azi însă, balurile noastre și seratele dansante înfățișează mai degrabă o expoziție de corpuri femeiești, nu numai o întrecere de toalete, nuanțate cu gust rafinat. Iar

mișcările corporale, în decursul unor jocuri, sunt deadreptul obscene.

Nu știm, dacă jocul este un mijloc de cultivare a sănătății și dezvoltării fizice, prin elasticitatea și «elegantă» mișcărilor corpului, după anumite reguli — cum afirmă unii —; ori jocul, în atmosfera călduroasă și adeseori prăfuită, a unei sale indesuite e mai degrabă o tortură pentru corp? Nu o dată petrecerea a fost prilej de grea îmbolnăvire, prin contragerea unei răceli, cu urmări fatale. În tot cazul însă, felul jocului modern și al petrecerilor curente constituie o primejdie pentru sănătatea sufletească a tineretului, dacă nu și a altora.

Nu vom susține, ca jocul cuvințios nu poate fi practicat de un suflet creștin, și fără primejdie de înveninare morală. Dar, judecând după atmosfera și obicinuințele, în care se desfășoară petrecerile cu joc, în vremile noastre, sufletele creștine, cari își pot păstra acolo curățenia lor, vor fi atât de rari, ca și virtușii umbilatori pe sârme în văzduh, în raport cu oamenii, cari calcă pe pământ. Pe cât de mare e primejdia prăbușirii în adânc a unui lipsit de dexteritatea dansului pe sârma îngustă, tot atât de primejdios mi se pare jocul modern pe «drumul îngust al vieții» unui suflet creștin, care trebuie să înainteze spre ținta luminoasă a izbăvirii, fără zguduiri de credință, și fără lunecări morale,

Expoziție de icoane românești s'a deschis acum în capitală pe dealul Patriarhiei. Lumea vine să vadă aceste cruci armonios grupate, care se ridicau, în loc de monument, pentru simbolizarea unei fapte mari sau a unei bătălii. Treacătorul evlavios se închină și astăzi în fața icoanelor frumoase vechi, puse la răscruce de drumuri și în alte locuri potrivite.

Pentru întărirea credinței și a patriei. În Ceica Bihorului, s'a pus temelie unei biserici românești. Sfințirea pietrei fundamentale s'a efectuat de P. S. Sa episcopul Ciorogariu asistat de 15 preoți. A fost manifestare ortodoxă națională, la care a participat lumea elită din Oradea, în frunte cu prefectul și primarul orașului și popor din satele din jur.

Pentru cei ce merg la judecăți. Direcțiunea generală a Căilor ferate a înștiințat toate stațiile din țară, că informatorii și martorii, chemați de curțile cu jurați, vor călători gratuit pe calea ferată în baza citațiilor în regulă emise de curțile cu juri.

Deschiderea bisericilor este cerută de populațiunea de peste Nistru. Bisericele, în Rusia, sânt închise de multă vreme, unele s'au prefăcut în simple magazii. Din pricina aceasta locuitorii multor comune au încercat cu forța să pună mâna pe biserici, dar au intervenit trupele roșii și au provocat încălcări sângeroase.

Faptă de om normal? Telegrama dela Petrograd răspândesc știrea despre fapta unui părinte din țara sovietelor, care și-a uels copilul din cauză că n'o putea prin nimic desvîta d'a se închina în biserică. «Liberul» cugeător convins, că religiozitatea constituie adevărată primejdie pentru regimul sovietic, și-a exterminat pe «îndarjita» sa fiică. Știrea mai spune, că faptuitorul ar fi om deplin normal...

Așa să facă și alții. În urma scumpirii neașteptate a berei, clujeștii au pornit o lăudabilă acțiune d'a nu o mai cere în nici un restaurant sau berărie din Cluj. Boicotul, dacă va mai dura și dacă se va mai răspândi și în alte locuri, nu poate decât să ducă la rezultatul dorit de ceie combat pe speculanți.

Trenurile de băi au fost puse în circulație, în unele locuri în Mai, în altele în Iunie. Vânzarea biletelor de băi, cu reducerile obișnuite, se permite însă abea în Iulie. Avem, va să zică, trenuri de băi cu sezonul în Mai și Iunie, și avem bilete de băi cu sezonul în Iulie... Lucru mai cuminte nici că se poate.

Populația Ardealului. După noua statistică publicată de curând, populația Ardealului este în total 5.487.966 suflete între care:

În comunele urbane: Români: 280.950 (30,22%); unguri: 369.680 (39,77%); germani: 130.170 (14,01%); evrei 131.630 (14,16%); alții: 17.070 (0,840%). Total: 929.500 suflete.

Dar, dansul Salomeii n'a fost o primejdie din punct de vedere al jocului cu perechea, într-o sală decoltată. Ea s'a înfățișat, înaintea spectatorescilor, cu un joc de artă.

Aceasta ne sugerează gândul despre menirea artei, în raport cu ideea religioasă, ca mijloc de educație socială.

Artă este, incontestabil, un dar dumnezeesc, menit să înalte sufletele, să le renască și să sprijinească educația obștei. Prin plasticismul ei estetic, prin frumusețea și armonia caracteristicilor esențiale ale personagiilor și lucrurilor, pe care le înfățișează, ori le reproduce, arta strecoară în suflete impresii, trezește sentimente, menite a ridica idealul moral și gustul artistic, slujind ideea de bine și cultivând priceperea spre înțelegerea frumosului.

Emoțiile artistice și sentimentele nobile, cu cari fructifică arta sufletul omeneș, sunt un puternic mijloc de educație socială și de formare a caracterelor. Biserica a preluat în toate vremile și în toate formele ei de manifestare artă, după valoarea ei educativă superioară și la imbiat prilej și teren larg de validare în cadrele organismelor sale. Creștinismul a dat inspirațiile cele mai înalte pentru opere de artă netrecătoare, muzică, pictură, sculptură, arhitectură, literatură și chiar teatrului ia dat elemente de orientare, pe cari le păstrează în serviciile sale. A

Populația rurală: Români: 2.951.856 (64,76%); unguri: 987.763 (21,66%); germani: 427.513 (9,38%); evrei: 71.561 (0,457%); alții 119.744. Total 4.558.466 suflete.

ȘTIRI LOCALE

Teatrul. Cei mai buni dintre artiștii teatrului național din Cluj vor da Luni în 29 Iunie 1925, în teatrul sibian, o reprezentație sub conducerea dlui Mișu Ștefănescu. Se va juca hazlia comedie în 3 acte, Năzdrăvăniile divorțului. Bilete se vând la Librăria Foaia Poporului, în str. Mitropoliei. Inceputul reprezentației la ora 9 seara.

Festivalul de Sămbătă seară, dat în sala teatrului din partea Sindicatului presei române ardeleni, și organizat sub patronajul Asociațiunii, ar fi meritat o asistență mai numeroasă, deși ne aflăm în vremea vacanțelor de vară și a viliaturilor. Dl Dr. G. Preda, președintele despărțământului sibian, în câteva cuvinte calde, face urări de binevenire, adresate reprezentanților sindicatului ardelen. Dl Al. A. Hodoș, publicist în Cluj, mulțumind pentru aceste bune urări, își desvoaltă conferința interesantă despre: Situația presei din Ardeal. Conferențiarul analizează, cu mult duh și cu multă iubire de adevăr, gazeta, «de legea veche», din Ardealul înainte de război, ca și gazeta noastră de după marea război, — o gazetărie nouă care — din felurite cauze — în general nu prezintă progres în comparație cu cea veche. Atarnă dela bunii ziaristi ce-i avem, — dar atarnă și dela publicul cititor, — o schimbare spre bine a situației. Rămâne ca acest public să sprijinească după cuviință mișcarea ziaristică din Ardeal și Banat ce, prin conferința de față, ni s'a pus în vedere, pentru continuarea vechei tradiții ardelenști de presă. — În locul recităților și cântecelor, anunțate în afișe, dl Horia P. Petrescu a citit apoi auditorului câteva schițe, originale și instructive, cu raport la presa și la moravurile societății de azi. Vorbitorii au fost, cu toții, aplaudați de ascultători, între cari erau, într-o lovă, și elevii seminarului teologic musulman din Medgidia, sosiți în localitate pentru a vizita orașul.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Predici. În editura Librăriei dieceane din Arad a apărut în ediția a doua *Predici*, aprobate de Prea Ven. Consistor arhidiecezan sub Nr. 6661/1918 Bis., de preotul Gh. Maior, profesor de religie și duhovnic la școala normală din Sibiu. Cuprinsul variat și de actualitate al acestui volum de predici ce-l pune la dispoziția preoților pâr. Gh. Maior, e fără îndoială un eveniment îmbucurător în literatura noastră bisericească. Munca păstorilor sufletești, care în aceste vremuri de decadentă morală trebuie să

sprijină avântul artelor spre culmile măririlor, ce vor dăinu în veci, ca niște altare, la care preoți cucernici au adus jertfă binecuvântată și slujbă de mireasmă sfântă.

Azi însă și arta a pervertit, în măsură covârșitoare, duhul de care se inspiră. Musica deșanțată, nudurile provocatoare ale picturii și sculpturii, literatura pornografică și ațîțătoare, teatrul destrăbălat, cu dansurile lui frivole, pălmesc în față moralitatea publică, sub masca realismului și naturalismului.

Sub diferitele ei aspecte arta vremilor noastre a devenit în mare parte un dans amăgitor, ca și al Salomeii, care împinge la păcat. Turbură cumpăna judecății sănătoase, otrăvește sentimentele și le determină la acte de nesocotință, pricinuind multă moarte morală.

Dacă o dată s'a putut spune: Creștinismul a fost părintele artei, — azi trebuie să recunoaștem, cu durere, că arta este fica rătică, care și-a luat partea de moștenire, a plecat razna în largul lumii și-și prăpădește sufletul pe mealeaguri primejdioase și urâte. Tatăl o așteaptă totuși cu dragoste și dor de părinte, ca să se trezească, să se reculegă și să se reîntoarcă la vatra părintească, la alvia ei firească, să se îmbrățișeze din nou și pe de-a ntregul cu religia, pentru a restatornici armonia vieții, în beneficiul omenirii.

(Va urma)

stea la înălțimea chemării lor, vestind cuvântul lui Dumnezeu cu și fără vreme, e în mare măsură ușurată prin aceste predici. Volumul se poate comanda dela Librăria Diecezană din Arad cu prețul de 35 lei, plus lei 2.15 pentru francatură.

Numărul studenților dela Academia teologilor Andreiană ortodoxă română în Sibiu, sporește, în mod îmbucurător, cu fiecare an școlar. Anuarul, acum apărut, arată că în anul expirat 1924/25 au fost înscriși 73 studenți la acest institut.

Invităm cucernica noastră preoțime, protopop și parohi, să atragă luarea aminte a tinerilor absolvenți de liceu asupra Academiei noastre teologice și să îndemne pe cei ce au înclinare spre cariera preoțească să se înscrie între studenții acestei Academii, unde sânt împărțiiți în fiecare an de creștere și întreținere îngrijită, și ajutați prin conferiri de burse.

Act de mulțumire

Cu ocaziunea Concertului împreunat cu producțiune teatrală a «Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu» din 30 Mai 1925 s'au făcut următoarele suprasolviri resp. recumpărare de bilete:

Dr. Ilie Beu, medic și Ioan Banciu, restaurator, câte 100 lei; Dr. H. P. Petrescu, secretarul «Asociațiunii» și Alexandru Petrașu, funcționar, câte 50 lei; Dr. N. Schiau, adv., și Dr. Gh. Măcelariu, adv., câte 48 lei; Ioan Chidu, măestru pietrar, 40 lei; Andrei Vintilă, strungar în fier, și N. N., câte 30 lei; I. Marian, măestru cismar, 10 lei.

Tuturor suprasolvenților și sprijinitorilor Reuniunii întru buna reușită a concertului, exprimăm și pe această cale adanca noastră mulțămire.

Sibiu, 15 Iunie 1925.

Comitetul Reuniunii.

Condițiuni generale

de admisibilitate a minorilor (băieți și fete) în instituțiunile de reeducare și ocrotire ale asistenței sociale:

1. În instituțiile și școlile de reeducare se pot primi numai acei puși la dispoziția Asistenței sociale prin sentința judecătorească dela 8—16 ani inclusiv, pentru delictul de vagabundaj și cersitorie.

2. În instituțiile de ocrotire:

a) Orfanii de ambii părinți, fără avere, pe baza de acte de stare civilă și acte doveditoare a stării materiale;

b) Orfanii de tată, a căror stare materială este rea și a căror mamă bolnavă sau ospitalizată nu poate munci spre a-i întreține, sau care este împovărată de prea mulți copii. Primirea acestora se va face pe baza de acte doveditoare a lipsei materiale și de acte de stare civilă;

c) Orfanii de mamă, a căror tată se găsește în imposibilitate din cauză de boală sau ospitalizare, de a munci, și nu are mijloc material de a-i întreține, sau al căror tată este decăzut. Primirea acestora se va face pe baza de acte de stare civilă și de acte doveditoare a stării materiale.

De asemenea se pot primi în Azilele de copii și centrele de ocrotire ale statului copii fără avere dela 7—9 ani, și anume copii abandonți sau a căror mamă a decedat, sau a căror mamă este bolnavă ospitalizată și în imposibilitate de a munci, sau a căror tată e văduv, sărac și împovărat de mai mulți copii. Precum și acei a căror părinți sânt decăzuți din puterea părintească.

Primirea tuturor se va face pe baza de acte în regulă.

Dir. generală a Asistenței sociale.

Subsemnata Direcțiune școlară cantă

Doi servitori de școală

Reflectanții, cari trebuie să știe vorbi românește, se vor prezenta în persoană Direcțiunii. Salariul e cel stabilit în statutul funcționarilor.

(*) 1-2 Direcțiunea lic. „Gh. Lazăr”, Sibiu

